

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4391/2018
Гж ап 25/2018
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Небојша Авлијаш, адвокат из ..., против тужених Привредног друштва „ББ“ ДОО из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Ђуро Чепић, адвокат из ... и Републике Србије – Министарства правде, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ бр.73/15 од 17.03.2016. године, у седници већа одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ бр.73/15 од 17.03.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ бр.73/15 од 17.03.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба друготуженог ВВ из ..., изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ бр. 79/16 од 06.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 88/11 од 10.03.2015. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени су обавезани да тужилци солидарно исплате износ од 150.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, са затезном каматом по Закону о затезној камати, почев од 10.03.2015. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев за разлику преко досуђеног а до траженог износа од 3.000.000,00 динара, односно за износ од још 2.850.000,00 динара, са затезном каматом по Закону о затезној камати почев од пресуђења па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужилци солидарно исплате трошкове парничног поступка у износу од 174.300,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом ГжЗ бр.73/15 од 17.03.2016. године, преиначио пресуду Вишег суда у Београду ПЗ број 88/11 од 10.03.2015. године у делу става првог изреке, тако што је одбио тужбени захтев тужиле којим

је тражила да се друго и треће тужени солидарно обавезу да са првотуженим на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа тужилји исплате износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.03.2015. године па до коначне исплате. Преиначено је решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је тужилја обавезана да на име трошова првостепеног и другостепеног поступка друготуженом исплати износ од 204.750,00 динара, а трећетуженој износ од 16.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује с позивом на члан 395. Закона о парничном поступку ради уједначавања судске праксе.

Апелациони суд у Београду решењем РЗ бр. 79/16 од 06.10.2016. године, предлаже Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужилје изјављеној на основу члана 395. ЗПП, против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ бр. 73/15 од 17.03.2016. године.

Против другостепеног решења којим је предложено одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, друготужени је изјавио благовремену жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка о погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Чланом 395. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона када је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса и уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 395. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилје као изузетно дозвољеној, имајући у виду да није одступљено од судске праксе Врховног касационог суда у примени чланова 37, 79, 80. Закона о јавном информисању. У побијаној другостепеној пресуди изражен је правни став да друготужена и трећетужена не одговарају солидарно са првотуженим за накнаду нематеријалне штете услед претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, јер информација објављена у дневном листу „ВВ“ није таква чија би се садржина по одредбама Закона о јавном информисању могла сматрати забрањеном, а истинитост информације, и њена формулација у спорном тексту на јасан начин и верно интерпретира садржину захтева Вишег тужилаштва у Београду у делу који се односи на тужилју, због чега је захтев тужилје одбијен у односу на ове тужене, а што је у складу са праксом Врховног касационог суда по овом питању, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилје као изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела дана 14.10.2010. године.

Како се у конкретном случају ради о имовинско правном спору који се односи на новчано потраживање, при чему вредност предмета спора ревизијом побијаног дела правноснажне пресуде од 150.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Испитујући дозвољеност жалбе против другостепеног решења којим се предлаже одлучивање о ревизији тужиље, на основу члана 395. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија друготуженог није дозвољена.

Имајући у виду да одредбама члана 395. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), као и одредбама главе 28 ЗПП које се односе на ванредне правне лекове, није предвиђена могућност изјављивања жалбе против решења Апелационог суда о допуштености, односно недопуштености ревизије у смислу члана 395. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија друготуженог изјављена против решења Апелационог суда у Београду којим се предлаже одлучивање о ревизији тужиље по члану 395. ЗПП није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**